Nr. 41. 1932.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 8. października 1932 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

WYDZIAŁ POWIATOWY
KATOWICE

L.: Sm. 1086/3/32.

Obwieszczenie.

W dniu 1 września br. zatwierdziłem na ławnika gminy Janów komendanta zawodowej straży pożarnej Ludwika Ślązaka, wybranego na urząd ten w miejsce ławnika Augustyna Wróbla, który urząd swój złożył.

Ławnik Ślązak złożył przysięgę służbową w dniu dzisiejszym.

Katowice, dnia 30. września 1932 r.

Starosta
Dr. Seidler.

STAROSTWO KATOWICKIE

L. O. 2960

Ogłoszenie.

Centralna Targowica, Ska z ogr. odp. w Mysłowicach wniosła do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego prośbę o zezwolenie na urządzenie wytwórni bekonów na terenie Centralnej Targowicy w Brzęczkowicach.

Osoby mające zastrzeżenia przeciwko powyższej budowie mogą wnosić należycie umotywowane sprzeciwy do tutejszego Starostwa w Katowicach do dnia 22 października 1932 r.

Sprzeciwy można wnosić pisemnie lub też ustnie do protokołu.

Sprzeciwy wniesione po upływie zakreślonego terminu rozpatrywane nie będą.

Plany budowy można przeglądać w tut. Starostwie w dniach 8—22 października br. w godzinach urzędowych pokój nr. 14 parter.

Katowice, dnia 4 października 1932 r.

Za Starostę
Dr. Gawlas
Referendarz.

Starostwo Katowickie.
L. O. 3096

Ogłoszenie.

Firma Szczęsny Tarnowski w Małej Dąbrówce wniosła do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego prośbę o zezwolenie na budowę 2 zbiorników olejí mineralnych I i III kl. każdy o pojemności 15 000 ltr. na placu magazynowym firmy przy ulicy Hallera.

Strony mające zastrzeżenia przeciwko tej budowie mogą wnosić należycie umotywowane protesty do Starostwa w Katowicach do dnia 22. X. br. Protesty można wnosić pisemnie lub też ustnie do protokołu. Protesty wniesione po upływie podanego wyżej terminu rozpatrywane nie będą.

Plany budowy można przeglądać w godzinach urzędowych w Starostwie w Katowicach od 8—22 października br. parter pokój nr. 14.

Celem rozpatrzenia wniesionych przeciwko budowie zarzutów zostanie wyznaczony osobny termin, o którym zainteresowani zostaną powiadomieni.

Katowice, dnia 6 października 1932 r.

Za Starostę
Dr. Gawlas
Referendarz

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 kwietnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 kwietnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wy-

roby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 351) zmienia się słowa: „2½ grosza“ na „1 grosz“.

§ 2. Cennik załączony do § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 kwietnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 351) uzupełnia się, względnie zmienia w sposób następujący:

1. W punkcie I 2b 1 po słowach: „Wisła“ — 2,5 dodaje się słowa: „Cienkie“ — 1,5 gr.

2. W punkcie II 2b 2 cenę papierosów „Płaskie“ obniża się z 5,5 gr na 5 gr.

3. W punkcie I 2c cenę papierosów „Egipskie odnikotynowane“ obniża się z 10 gr na 8,5 gr; cenę papierosów „Egipskie Przednie odnikotynowane“ obniża się z 12,5 gr na 11 gr; cenę papierosów „Ergo odnikotynowane“ obniża się z 7,5 gr na 7 gr.

4. W punkcie I 3b 1 cenę tytoniu „Machorka Przednia“ obniża się z 14 zł na 12 zł za 1 kg; cenę tytoniu „Machorka“ obniża się z 12 zł na 10 zł za 1 kg.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1932 r.

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki.

(Przedruk z Dz. U. Rz. Pol. z dnia 30. 9. 1932 r. nr. 82.)

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 września 1932 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855), oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc październik 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu: (—) Wł. Zawadzki.

(Przedruk z Mon. Polsk. z dnia 30. 9. 1932 r. nr. 225).

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 25 kwietnia 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o opłatach stemplowych.

(Ciąg dalszy z nr. 40.)

Osoba, która przedstawia do zapłaty weksel nieopłacony lub niedostatecznie opłacony lub wytacza przed sąd polski skargę o pretensję z takiego weksłu, ma—jeżeli nie należy do osób, wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego artykułu — uiścić opłatę przed przyjęciem zapłaty (całkowitej lub częściowej), względnie przed wytoczeniem skargi.

Podwyżkę stemplową (art. 42) oblicza się w przypadkach, przewidzianych w rozdziale niniejszym w wysokości 25-krotnej.

Rozdział dwudziesty trzeci.

Przekazy, czeki i zlecenia wypłaty.

Art. 126.

Przekaz, t. j. pismo, któremu wystawca zleca komuś, aby odbiorcy pisma wypłacił sumę pieniężną lub wydał mu papiery wartościowe albo inne rzeczy zamienne, podlega opłacie stemplowej:

1. w wysokości 0,3 proc. od przekazanej sumy, względnie od wartości przekazanych papierów wartościowych lub innych rzeczy zamiennych, jeżeli: a) jest przenośny zapomocą indosu lub b) został pisemnie przyjęty przez osobę, której przekaz wykonać zlecono lub c) jest płatny okazicielowi;

2) w kwocie 1 zł — w innych przypadkach.

Przekaz, wymieniony pod 1), jest wolny od opłaty:

a) gdy osoba, której przekaz wykonać zlecono, wykonywa czynności bankowe,

b) gdy przekaz został wystawiony zagranicą i jeżeli tamże znajdują się: miejsce płatności oraz miejsce zamieszkania lub siedziba osoby, której przekaz wykonać zlecono; przekaz taki podlega jednak opłacie, gdy w Polsce nastąpiła zapłata całkowita lub częściowa lub gdy przed sąd polski wytoczono skargę o pretensję z przekazu.

Przekaz, wymieniony pod 2), jest wolny od opłaty:

a) gdy kwota przekazana nie przewyższa 500 zł,

b) gdy przekazującym jest Skarb Państwa lub osoba wymieniona w art. 16.

Przekaz (wymieniony pod 1 lub 2) jest wolny od opłaty, gdy przekazującym jest Bank Polski.

Artykuł niniejszy nie ma zastosowania do czeków (art. 128).

Art. 127.

Opłatę w wysokości 0,3 proc. (art. 126 punkt 1) od przekazu, wystawionego w Polsce, przenośnego zapomocą indosu lub płatnego okazicielowi, należy uiścić przed umieszczeniem pierwszego podpisu; o ile jednak chodzi o przekaz płatny na własne zlecenie przekazującego, opłata winna być uiszczona przed przyjęciem lub przed umieszczeniem pierwszego indosu. Opłatę w wysokości 0,3 proc. od wystawionego w Polsce przekazu, który nie jest płatny okazicielowi, należy uiścić przed przyjęciem.

Co do terminu uiszczenia opłaty w wysokości 0,3 proc. od przekazu, wystawionego zagranicą, stosuje się zasady, podane w ustępie drugim art. 123.

Uiszczenie opłaty w wysokości 0,3 proc. następuje w sposób przepisany dla weksli w art. 124.

Do uiszczenia opłaty w wysokości 0,3 proc. od przekazu, wystawionego w Polsce, a przenośnego zapomocą indosu lub płatnego okazicielowi, są obowiązani solidarnie: wystawca przekazu, wszyscy indosanci, osoba, która przekaz przyjęła oraz posiadacz przekazu; opłatę od wystawionego w Polsce przekazu, który nie jest przenośny zapomocą indosu, ani też nie jest płatny okazicielowi, winni uiścić solidarnie: osoba która przekaz przyjęła, oraz każdy, kto posiada przekaz po przyjęciu.

Do uiszczenia opłaty w wysokości 0,3 proc. od przekazu, wystawionego zagranicą, są obowiązane osoby, wymienione w ustępie poprzednim, z tem ograniczeniem, że każda z tych osób ma uiścić opłatę tylko wówczas, jeżeli przekaz znajdował się w jej ręku na obszarze Polski.

Nadto stosuje się do przekazów podlegających opłacie w wysokości 0,3 proc, ustępy: drugi i trzeci art. 125.

Opłata w wysokości 1 zł (art, 126 punkt 2) ma być uiszczona w terminie i w sposób, które wskazują przepisy ogólne (art. 20, 21, 23, 27 — 31), z tą zmianą, że znaczki stemplowe mogą być kasowane również datą kasowania oraz nazwiskiem albo firmą wystawcy lub osoby, upoważnionej do odbioru. Do uiszczenia tej opłaty jest obowiązany wystawca oso-

ba zaś upoważniona do odbioru — solidarnie z wystawcą — jeżeli przekaz został jej wręczony.

Art. 128.

Czek (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1924 r., Dz. U. R P. Nr. 100, poz. 927) podlega opłacie stemplowej w wysokości 0,3 proc. od sumy czeku — według zasad podanych w ustępie trzecim art. 122 oraz w art. 123 — 125 — tylko w przypadkach następujących:

1. jeżeli wystawca czeku wręczył go innej osobie przed dniem, oznaczonym datą wystawienia;

2. jeżeli w czeku na rzecz określonej osoby lub na jej zlecenie wystawca jest zarazem trasatem nie podlega jednak opłacie czek, w którym wystawcą i trasatem są dwa oddziały tego samego przedsiębiorstwa.

Zlecenie wypłaty (asygnacja), która ma być wykonana przez samego wystawcę lub przez inny oddział przedsiębiorstwa wystawcy, podlega opłacie stemplowej w wysokości 0,3 proc. od sumy zlecenia, jeżeli odbiorca otrzymał zlecenie niedatowane albo data zlecenia jest późniejsza, niż dzień doręczenia zlecenia odbiorcy, lub jeżeli zlecenie ma być wykonane nie za okazaniem, lecz w oznaczonym terminie. Do uiszczenia opłaty są obowiązani solidarnie wystawca i odbiorca; należy ją uiścić przed podpisaniem zlecenia, kasując znaczki stemplowe bądź w sposób, podany w punkcie a) art. 23, bądź datą oraz nazwiskiem lub firmą kasującego.

Art. 129.

Podwyżkę stemplową (art. 42) oblicza się w przypadkach, przewidzianych w rozdziale niniejszym w wysokości 25-krotnej.

Rozdział dwudziesty czwarty.

Pisma, tyczące się umów majątkowych małżeńskich.

Art. 130.

Pismo, stwierdzające umowę o wspólności majątkową małżeńską — między żyjącymi lub na wypadek śmierci — podlega opłacie w wysokości 1 proc. od wartości poddanego wspólności majątku, istniejącego w dniu zawarcia umowy, po potrąceniu długów majątek ten obciążających, jeżeli wartość ta przewyższa 10.000 zł. Od pism, stwierdzających umowę o wspólność majątkową, obejmującą majątek teraźniejszy, którego wartość nie przewyższa 10.000 zł lub jedynie majątek przyszły (dorobkowy), albo inne umowy majątkowe małżeńskie należy uiścić opłatę w wysokości 10 zł; opłacie tej nie podlegają pisma, stwierdzające umowy, które bądź podlegają podatkowi spadkowemu lub podatkowi od darowizn, bądź są od tych podatków zwolnione.

Ustępu poprzedniego nie stosuje się do umów o ponoszenie kosztów utrzymania współmałżonka lub dzieci (umów alimentacyjnych), które podlegają opłacie według art. 114.

Rozdział dwudziesty piąty.

Pisma, swierdzające dział majątku wspólnego.

Art. 131.

Opłacie stemplowej, ustanowionej w rozdziale niniejszem, podlegają:

1. pisma, stwierdzające umowę o dział majątku wspólnego, na mocy której bądź każdy ze współwłaścicieli otrzymuje część majątku w naturze (część fizyczną), bądź też jeden lub kilku współwłaścicieli otrzymują cały majątek lub część majątku w naturze a innych współwłaścicieli spłacają;

2. sprzedaż drogą licytacji celem zniesienia wspólności, jeżeli majątek wspólny nabywają z licytacji: jeden ze współwłaścicieli lub niektórzy z nich;

3. orzeczenie sądowe, dokonywające działu majątku wspólnego;

Pisma powyższe nie podlegają opłacie, jeżeli mają za przedmiot:

a) dział wspólności, która wynikła wyłącznie z dziedziczenia, zapisu lub darowizny;

b) podział wspólnoty gruntowej, podlegający zatwierdzeniu przez władze ziemskie.

Rozdział niniejszy nie ma zastosowania w razie przejęcia całego majątku spółki przez inną spółkę; wtedy ma zastosowanie art. 107 (ustęp piąty).

Art. 132.

Opłatę oblicza się co do każdego uczestnika działów, otrzymującego część fizyczną, której wartość jest wyższa niż wartość części idealnej, należącej do niego przed działem; przy obliczeniu wartości nie potrąca się długów. Obliczenia tego dokonywa się oddzielnie co do rzeczy nieruchomych (art. 12), a oddzielnie co do przedmiotów innego rodzaju; nieruchomości, znajdujące się zagranicą, nie wchodzą w rachubę.

Opłata wynosi:

a) 4 proc. od nadwyżki w wartości rzeczy nieruchomych:

b) 1 proc. od nadwyżki w wartości przedmiotów innego rodzaju.

Gdy wspólność wynikła częściowo z dziedziczenia, zapisu lub darowizny, a częściowo z innych tytułów, to ustala się nadwyżkę w sposób, wskazany w ustępie poprzednim. Opłatę wymierza się tylko od tej części nadwyżki, która odpowiada stosunkowi, w jakim wartość udziałów, nie wynikłych z dziedziczenia, zapisu lub darowizny (lecz opierających się na innych tytułach) pozostaje do wartości całego majątku, podlegającego działowi.

Nie oblicza się opłaty co do nabywcy, należącego do osób, wymienionych w art. 16. Osoby te są wolne od solidarnego obowiązku uiszczenia opłat, obliczonych co do innych nabywców.

Postanowienia artykułu niniejszego stosuje się odpowiednio w razie przyzyania całego majątku wspólnego jednemu z uczestników działu lub niepodzielnie niektórym uczestnikom.

Do orzeczenia sądu polubownego, którem dokonano działu majątku wspólnego (art. 131, punkt 3) stosuje się art. 60.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk z Dz. Ust. Rz. P. z dnia 18. maja 1932 r., nr. 41.)

Komunikat.

Śl. Komitet Wojewódzki L. O. P. P. przyjmuje zamówienia na maski przeciwgazowe oraz inny sprzęt dla instytucji samorządowych i przemysłowych oraz organizacji społecznych i osób prywatnych. Cena jednej maski wynosi 20.— zł.

Zamówienia należy kierować na piśmie lub telef. do Śl. Komitetu Wojewódzkiego L. O. P. P. — gmach wojewódzki.

Komitet Powiatowy L. O. P. P.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8.